

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
RYŠIŲ REGULIAVIMO TARNYBOS
DIREKTORIUS**

ĮSAKYMAS

DĖL T. M. 2021 M. VASARIO 23 D. PRAŠYMO NAGRINĖTI GINČĄ NR. 1-LP

Nr.
Vilnius

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos pašto įstatymo (toliau – Pašto įstatymas) 6 straipsnio 2 dalies 14 punktu, Vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūros taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2015 m. gruodžio 30 d. įsakymu Nr. 1R-382 „Dėl Vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūros taisyklių patvirtinimo“, (toliau – Vartojimo ginčų taisyklės) 40.3 papunkčiu, išnagrinėjęs vartotojo T. M. (duomenys neskelbtini) (toliau – vartotojas) 2021 m. vasario 23 d. prašymą nagrinėti ginčą Nr. 1-LP (toliau – prašymas), akcinės bendrovės Lietuvos pašto (J. Jasinskio g. 16, 03500 Vilnius, įmonės kodas 121215587) (toliau – teikėja) 2021 m. kovo 12 d. raštą Nr. 3-2021-01195 (toliau – raštas), kitą ginčo nagrinėjimo medžiagą:

1. N u s t a č i a u , kad vartotojas prašyme nurodo, jog 2020 m., naudodamasis teikėjos paslaugomis, siuntė tarptautines pašto siuntas. Kaip nurodė vartotojas, dėl nepristatytų tarptautinių pašto siuntų buvo paskelbta tarptautinė pašto siuntų paieška, kurios metu išaiškėjo, kad 8 tarptautinės pašto siuntos nepristatytos gavėjams, teikėja, kaip nurodo vartotojas, tai pripažino. Vartotojas nurodo, kad teikėja atsisako sumokėti konkrečias kompensacijų sumas už prarastas tarptautines pašto siuntas, kurios reglamentuojamos teisės aktuose ir reikalauja vartotojo įrodinėti tarptautinių pašto siuntų vertę, nors tai, vartotojo teigimu, nenumatyta teisės aktuose.

Vartotojas prašo įpareigoti teikėją, pristatant tarptautines pašto siuntas, vadovautis Pasaulinės pašto sąjungos Pasaulinės pašto konvencijos (toliau – Konvencija), Pasaulinės pašto sąjungos Pašto korespondencijos reglamento (toliau – Pašto korespondencijos reglamentas) ir Pasaulinės pašto sąjungos Pašto siuntinių reglamento nuostatomis. Vartotojo teigimu, jose numatyta konkreti kompensacijos suma už registruotosios pašto siuntos praradimą, visišką išplėšimą ar visišką sugadinimą – 30 SDR suma ir siuntimo išlaidos. Taigi, vartotojas prašo įpareigoti teikėją sumokėti konkrečią kompensacijos sumą už kiekvienos tarptautinės pašto siuntos praradimą – 30 SDR sumą, iš viso – 240 SDR sumą, t. y. 284,94 Eur sumą.

Teikėja nurodė, jog vartotojo prašymus dėl tarptautinių registruotųjų korespondencijos siuntų paieškos teikėja išnagrinėjo ir el. paštu vartotojui pateikė atsakymus. Teikėja informavo, jog dėl tarptautinių registruotųjų korespondencijos siuntų Nr. (duomenys neskelbtini), Nr. (duomenys neskelbtini), Nr. (duomenys neskelbtini), Nr. (duomenys neskelbtini), Nr. (duomenys neskelbtini), Nr. (duomenys neskelbtini), Nr. (duomenys neskelbtini), Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau kartu – pašto siuntos) teikėja atsakė 2020 m. gruodžio 9 d. Kaip nurodė teikėja, vartotojas informuotas, kad teikėja prisiima atsakomybę dėl pašto siuntų praradimo, teikėja vartotojo prašė pateikti siuntose siųstų prekių vertę patvirtinančius dokumentus, kuriuos pateikus, teikėja apskaičiuos ir atlygins žalą, vadovaujantis žalos atlyginimą reglamentuojančiais dokumentais.

Kaip nurodė teikėja, pašto siuntų vertę pagrindžiančių dokumentų, reikalingų kompensacijos už prarastas pašto siuntas apskaičiavimui, nesulaukė, todėl vartotojui 2021 m. sausio 8 d. išmokėjo pašto siuntų siuntimo išlaidas – 18,95 Eur.

Teikėja pažymėjo, jog Pašto įstatymo 15 straipsnyje nustatyta tvarka teikėja yra įpareigotasis universaliosios pašto paslaugos (toliau – UPP) teikėjas Lietuvos Respublikoje.

Teikėja nurodė, kad teikėjos atsakomybės už tarptautinę UPP paslaugą nustatymo ir žalos atlyginimo pagrindai ir tvarka nustatyta Pašto įstatymo 12 straipsnio 4 dalyje, pagal kurią žala dėl UPP teikėjo prarastų tarptautinių registruotųjų pašto siuntų atlyginama vadovaujantis Konvencijos ir Pašto korespondencijos reglamento nuostatomis, o patirti netiesioginiai nuostoliai ir negautos pajamos į žalos atlyginimo dydį neįskaitomi. Teikėja pažymėjo, kad UPP teikėjo atsakomybės už tarptautinę UPP paslaugą nustatymo ir žalos atlyginimo principai yra įtvirtinti Konvencijos 23 straipsnyje, kurio 1.5 papunktyje yra nustatyta Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.251 straipsnyje įtvirtinto visiško nuostolių atlyginimo principo išimtis – sumokėtina kompensacijos suma negali viršyti tų sumų, kurios nurodytos Pašto korespondencijos reglamente. Teikėja nurodo, kad atitinkamai, Pašto korespondencijos reglamento RL 159 straipsnio 4 dalyje įtvirtinta UPP teikėjo atsakomybė už prarastą, išplėštą ar sugadintą tarptautinę registruotą pašto siuntą ribojanti kompensacijos suma, kuri tokios pašto siuntos siuntėjui išmokama tais atvejais, kai nustatoma, jog siuntėjo patirta žala yra jai lygi arba ją viršija. Konvencijos 23 straipsnio 1.6 papunktyje ir 7 punkte yra įtvirtinti siuntėjui išmokėtinos kompensacijos apskaičiavimo principai, kurie taikomi kiekvienu konkrečiu atveju nustatant siuntėjo patirtos žalos dydį. Konvencijos 23 straipsnio 2.1 papunktyje įtvirtinta, kad tarptautinės pašto siuntos praradimo atveju siuntėjas turi teisę į Pašto korespondencijos reglamente nustatyto dydžio kompensaciją, o tuo atveju, kai siuntėjo reikalaujama žala mažesnė už numatytąją, teikėja išmoka mažesnę sumą. Teikėja pažymėjo, jog šioje nuostatoje siuntėjo teisės į kompensaciją įgyvendinimas yra tiesiogiai siejamas su siuntėjo reikalavimo pateikimu, o Lietuvos Respublikos teisėje įtvirtintas principas, jog nuostolių dydį privalo įrodyti šalis, teigianti, kad dėl kitos šalies kaltės patyrė nuostolių, o jeigu nuostolių dydžio negali tiksliai įrodyti – jų dydį nustato teismas (CK 6.249 straipsnio 1 dalis).

Teikėja nurodė, jog aptartas teisinis reguliavimas patvirtina, kad nustačius tarptautinės pašto siuntos praradimo, išplėšimo ar sugadinimo faktą jos siuntėjas įgyja teisę į kompensaciją – teisę reikalauti dėl to patirtų tiesioginių nuostolių atlyginimo. Kompensacijos sumos apskaičiavimas galimas tik siuntėjui bendradarbiaujant su UPP teikėju ir pateikus dėl to patirtų tiesioginių nuostolių dydį patvirtinančius dokumentus. Apibendrinant teikėja nurodė, kad aukščiau pateikta Konvencijos 23 straipsnio nuostatų analizė patvirtina, jog tarptautinės pašto siuntos siuntėjui išmokėtinos kompensacijos suma kiekvienu konkrečiu atveju apskaičiuojama atsižvelgiant į dėl to siuntėjo patirtų tiesioginių nuostolių dydį.

2. K o n s t a t u o j u , kad CK 6.716 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta, jog paslaugų sutartimi viena šalis (paslaugų teikėjas) įsipareigoja pagal kitos šalies (kliento) užsakymą suteikti klientui tam tikras nematerialaus pobūdžio (intelektines) ar kitokias paslaugas, nesusijusias su materialaus objekto sukūrimu (atlikti tam tikrus veiksmus arba vykdyti tam tikrą veiklą), o klientas įsipareigoja už suteiktas paslaugas sumokėti. Pagal CK 6.716 straipsnio 5 dalį, atskirų rūšių atlygintinoms paslaugoms kiti įstatymai gali nustatyti papildomus reikalavimus, nenumatytus CK XXXV skyriuje, o CK 6.155 straipsnyje nustatyta, kad CK sutarčių teisės bendrosios normos taikomos visoms sutartims, tačiau atskirų rūšių sutarčių specialiosios normos gali būti nustatytos ir kituose įstatymuose. Pašto įstatymo 1 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta, kad šis įstatymas reglamentuoja pašto paslaugos teikimo veiklą, pašto srities politikos formavimo ir pašto paslaugos teikimo veiklos reguliavimo institucijų sistemą, pašto paslaugos teikėjų ir naudotojų teises ir pareigas, pašto paslaugos teikėjų atsakomybę ir žalos atlyginimą. Taigi, civilinius teisinius santykius tarp naudotojų (vartotojo) ir pašto paslaugos teikėjų (teikėjos) reglamentuoja ne tik CK, bet ir Pašto įstatymas bei jo įgyvendinamieji teisės aktai, kaip specialieji teisės aktai.

Vadovaujantis Pašto įstatymo 3 straipsnio 21 dalimi, pašto siunta, siunčiama iš vienos valstybės į kitą, yra laikoma tarptautine pašto siunta. Tarp šalių nėra ginčo, kad vartotojas pateikė teikėjai išsiuntimui tarptautines pašto korespondencijos siuntas. Pašto įstatymo 12 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad „<...> Žala dėl universaliosios pašto paslaugos teikėjo prarastų <...> tarptautinių pašto siuntų atlyginama vadovaujantis Pasaulinės pašto sąjungos Pasaulinės pašto konvencijos, Pašto korespondencijos reglamento ir Pašto siuntinių reglamento nuostatomis.“ Atsižvelgiant į tai, kad teikėja, remiantis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2019 m. gegužės 15 d. nutarimu Nr. 467 „Dėl įpareigojimo teikti universaliąją pašto paslaugą“, yra UPP teikėja,

nagrinėjama atveju sprendžiant žalos atlyginimo klausimą vadovaujama ne tik Pašto įstatymu, bet ir Konvencijos bei Pašto korespondencijos reglamento nuostatomis.

Dėl kompensacijos išmokėjimo

Vartotojas prašo įpareigoti teikėją sumokėti konkrečią kompensacijos sumą už kiekvienos pašto siuntos praradimą – 30 SDR sumą, iš viso – 240 SDR sumą, t. y. 284,94 Eur sumą.

CK 6.249 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad žala yra asmens turto netekimas arba sužalojimas, turėtos išlaidos (tiesioginiai nuostoliai), taip pat negautos pajamos. Piniginė žalos išraiška yra nuostoliai. Taikant civilinę atsakomybę atlyginami tik tie nuostoliai, kurie susiję priežastiniu ryšiu su neteisėtais skolininko veiksmais (CK 6.247 straipsnis). CK 6.251 straipsnio 1 dalis įtvirtina visišką nuostolių atlyginimo principą, kurio esmė – siekis grąžinti nukentėjusį asmenį į padėtį, kurioje jis būtų buvęs, jei nebūtų buvę atsakovo žalingų veiksmų. Civilinė atsakomybė atlieka ne baudinę, bet kompensacinę funkciją žalą patyrusiam asmeniui, todėl nustatant žalos dydį siekiama kompensuoti tik tiek, kiek būtina, kad nukentėjęs asmuo būtų grąžintas į tą padėtį, kurioje jis būtų buvęs, jei nebūtų buvę padaryta žalos¹. Sutartinės atsakomybės kontekste „grąžinimas į tą padėtį, kurioje nukentėjęs asmuo būtų, jeigu nebūtų padaryta žalos“ paprastai reiškia lūkesčio intereso gynimą. Kaip yra nurodęs kasacinis teismas, tai reiškia, kad šalis tikisi atsidurti tokioje padėtyje, kurioje ji būtų, jei būtų tinkamai įvykdyta sutartis, todėl taikant sutartinę atsakomybę siekiama užtikrinti, kad nukentėjusioji šalis tokioje padėtyje ir atsidurtų².

Tarnyba pažymi, kad CK 6.251 straipsnio 1 dalis numato, kad nuostoliai turi būti atlyginti visiškai, išskyrus atvejus, kai įstatymai ar sutartis nustato ribotą atsakomybę. Taigi, tais atvejais, kai ribota atsakomybė ir žalos atlyginimas yra specialiai reglamentuotas įstatymu, nagrinėjant ginčą ne teismo tvarka nuostolių atlyginimas neturi būti taikomas plečiamai, kad paneigtų ribotos atsakomybės principą. Pašto paslaugos teikėjų atsakomybė ir žalos atlyginimas nustatyti Pašto įstatymo 12 straipsnyje. Šio straipsnio 4 dalyje įtvirtinta, kad „<...> Žala dėl universaliosios pašto paslaugos teikėjo prarastų, sugadintų tarptautinių pašto siuntų atlyginama vadovaujantis Pasaulinės pašto sąjungos Pasaulinės pašto konvencijos, Pašto korespondencijos reglamento ir Pašto siuntinių reglamento nuostatomis. Patirti netiesioginiai nuostoliai ir negautos pajamos į žalos atlyginimo dydį neįskaitomi“. Konvencijos 23 straipsnis numato paskirtųjų operatorių atsakomybę už prarastas, išplėštas ar sugadintas registruotąsias siuntas. Minėto Konvencijos 23 straipsnio 1.5 papunktyje reglamentuota, kad „Sumokėtina kompensacijos suma negali viršyti tų sumų, kurios yra nurodytos Pašto korespondencijos reglamente <...>“. To paties straipsnio 2.1 papunktyje įtvirtinta, kad „Registruotosios siuntos praradimo, visiško išplėšimo ar visiško sugadinimo atveju siuntėjas turi teisę į Pašto korespondencijos reglamente nustatyto dydžio kompensaciją. Jei siuntėjo reikalaujama suma mažesnė už numatytąją Pašto korespondencijos reglamente, paskirtieji operatoriai gali išmokėti tą mažesnę sumą, ir šiuo pagrindu atgauti tą sumą iš kitų paskirtųjų operatorių, kurie gali būti su tuo susiję“. Pašto korespondencijos reglamento RL 159 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad „Kompensacijos suma, numatyta Konvencijos 23 straipsnio 2 dalies 1 punkte, už registruotosios siuntos praradimą, visišką išplėšimą ar visišką sugadinimą yra 30 SDR“.

Visapusiškai išanalizavus teisinį reglamentavimą, Tarnyba pažymi, kad Konvencijoje yra įtvirtinti aukščiau minėtų kompensacijų apskaičiavimo principai – 23 straipsnio 1.6 papunktyje reglamentuota, kad „Atsakomybės prisiėmimo atveju į netiesioginius nuostolius, negautas pajamas ar moralinę žalą, apskaičiuojant išmokėtiną kompensacijos sumą, neatsižvelgiama“, o 7 punkte apibrėžta, kad „Šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nurodytais atvejais kompensacija apskaičiuojama pagal kainoraštyje surašytas tokios pat rūšies daiktų ar prekių kainas, perskaičiuotas į SDR toje vietoje ir tuo metu, kai siunta buvo priimta siųsti. Jei nėra kainoraščio, kompensacija apskaičiuojama pagal įprastą daiktų ar prekių kainą, vertinant tuo pačiu pagrindu“. Remiantis Konvencijos 23 straipsnio 2.1 papunkčiu, siuntėjas įgyja teisę į kompensaciją, o kompensacija apskaičiuojama vadovaujantis to paties straipsnio 1.6 papunktyje ir 7 punkte įtvirtintais

¹ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. birželio 29 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-266-611/2018.

² Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. gegužės 25 d. nutarties civilinėje byloje Nr. e3K-3-210-969/2018.

kompensacijų apskaičiavimo principais, todėl laikytina, kad atsiradus pagrindui kompensuoti žalą, kompensacija, be kita ko, apskaičiuojama pagal kainoraštyje surašytas tokios pat rūšies daiktų ar prekių kainas, perskaičiuotas į SDR toje vietoje ir tuo metu, kai siunta buvo priimta siųsti. Be kita ko, pažymėtina, kad Pašto korespondencijos reglamento RL 159 straipsnio 4 dalyje įtvirtinta maksimali išmokėtinos kompensacijos suma, o minėtame Konvencijos 23 straipsnio 1.6 papunktyje reglamentuota, kad siuntėjui išmokėtinos kompensacijos suma kiekvienu konkrečiu atveju privalo būti apskaičiuojama atsižvelgiant į siuntėjo patirtus tiesioginius nuostolius. Atsižvelgiant į aukščiau nurodytas Konvencijos, Pašto korespondencijos reglamento ir Pašto įstatymo nuostatas, darytina išvada, kad pašto veiklą reglamentuojantys teisės aktai nustato ribotą atsakomybę pašto siuntų praradimo ar sugadinimo atveju, tačiau nepaneigia CK 6.249 straipsnio 1 dalyje vartotojui numatytos pareigos įrodyti patirtų nuostolių dydį. Taigi, vartotojui tenka pareiga įrodyti patirtų nuostolių dydį, t. y. pateikti UPP teikėjui siūtų daiktų ar prekių kainas, kurios galiojo tuo metu ir toje vietoje, kai pašto siuntos buvo pateiktos siųsti.

Vadovaujantis Pašto korespondencijos reglamento RL 162 straipsnio 4 dalies nuostatomis „Paskirtasis išsiuntimo arba gavimo operatorius, atsižvelgdamas į aplinkybes, turi teisę atidėti kompensacijos išmokėjimą turinčiam į ją teisę asmeniui tuo atveju, jei reklamacijos blankas buvo ne visai ar netiksliai užpildytas ir turėjo būti grąžintas papildyti ar pakeisti įrašus, todėl pasibaigę 1 dalyje numatytas terminas. Kompensacija gali būti išmokėta pasibaigus papildomam dviejų mėnesių laikotarpiui, praėjusiam nuo tos dienos, kai blanke CN 08 buvo papildyti ar pakeisti įrašai. Jei reklamacijos įrašai nebuvo nei papildyti, nei pakeisti, suinteresuotas paskirtasis operatorius turi teisę nemokėti kompensacijos turinčiam į ją teisę asmeniui“. Minėta nuostata dar kartą patvirtina, kad siuntėjo įgyta teisė į kompensaciją nėra absoliuti, ji įgyvendinama konstruktyviai bendradarbiaujant su pašto operatoriumi ir įvykdant siuntėjui tenkančias pareigas siekiant gauti kompensaciją – pagal pašto operatoriaus (šiuo atveju – teikėjos) prašymą papildyti ar pakeisti reklamaciją ir pateikti trūkstamus duomenis.

Tarnyba, įvertinusi ginčo nagrinėjimui pateiktą medžiagą, nustatė, kad teikėja, remdamasi minėtomis Konvencijos ir Pašto korespondencijos reglamento nuostatomis, 2020 m. gruodžio 9 d. el. paštu informavo vartotoją apie ginčijamų pašto siuntų paieškos rezultatus (ginčijamos pašto siuntos pripažintos prarastomis) bei apie jam išmokėtinos kompensacijos apskaičiavimui būtinų – prarastomis pripažintų pašto siuntų vertę įrodančių – duomenų pateikimą (pašto siuntų vertę įrodančius dokumentus).

Svarbu akcentuoti tai, kad teikėja 2020 m. gruodžio 30 d. el. paštu papildomai informavo vartotoją, jog atsisakius pateikti pašto siuntų vertę įrodančius dokumentus, teikėja negalės nustatyti kompensuojamos sumos, tačiau, vartotojas nepateikė pašto siuntose siūtų daiktų vertę patvirtinančių dokumentų. Vadovaujantis CK 6.200 straipsnio, reglamentuojančio sutarties vykdymo principus, 2 dalimi, šalys, vykdydamos sutartį, privalo bendradarbiauti ir kooperotis. Pareigą bendradarbiauti ir savo teises įgyvendinti sąžiningai turi abi sutarties šalys, todėl jos abi turi veikti aktyviai ir atlikti protingumo kriterijų atitinkančius veiksmus, esančius tinkamo šalių bendradarbiavimo prielaida³. Teismų praktikoje yra nurodoma, kad vertinant šalių prievolių vykdymo tinkamumą, būtina vadovautis sutarčių, prievolių ir bendraisiais teisės principais⁴. CK 1.5 straipsnyje nurodyta, kad teisinių santykių subjektai, įgyvendindami savo teises bei atlikdami pareigas, privalo veikti pagal teisingumo, protingumo ir sąžiningumo reikalavimus. CK 6.4, 6.38, 6.158, 6.200 straipsniuose įtvirtinti reikalavimai sutarties šalims bendradarbiauti, nepažeisti šalių interesų pusiausvyros, vykdyti sutartį kuo ekonomiškiau kitai šaliai būdu, elgtis sąžiningai, protingai ir teisingai prievolės atsiradimo, vykdymo bei pasibaigimo metu. Šie principai taip pat apima ir šalių pastangas tam, kad viena iš šalių nepatirtų neproporcingų nuostolių dėl kitos šalies net ir teisėtų veiksmų. Pažymėtina, kad tarp paslaugos teikėjo ir gavėjo turi egzistuoti pasitikėjimo santykiai. Be to, šalys, vykdydamos sutartį, turi sąžiningai bendradarbiauti, t. y. atsižvelgti ne tik į savo, bet ir į kitos sutarties šalies interesus; vienas šios pareigos pažeidimo padarinių įtvirtintas CK 6.206 straipsnyje, kuriame nustatyta, kad šalis negali remtis kitos šalies neįvykdymu tiek, kiek sutartis buvo neįvykdyta dėl jos pačios veiksmų ar neveikimo arba kitokio įvykio, kurio rizika jai

³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2012 m. balandžio 27 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-189/2012.

⁴ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2012 m. gegužės 18 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-233/2012.

pačiai ir tenka.

Kaip matyti iš Tarnybai pateiktos informacijos, vartotojas nebendradarbiavo su teikėja ir nepateikė kompensacijos išmokėjimo apskaičiavimui būtinų dokumentų – nepateikė pašto siuntose siųstų daiktų vertę patvirtinančių dokumentų, taip nesilaikydamas, be kita ko, minėtų CK nuostatų, įtvirtinančių pareigą bendradarbiauti ir pateikti teikėjai visą reikalingą informaciją.

Konvencijos 23 straipsnio 8 dalyje įtvirtinta, kad „*Jeigu kompensacija priklauso už registruotosios siuntos, paprastojo siuntinio arba įvertintosios siuntos praradimą, visišką išplėšimą ar visišką sugadinimą, siuntėjas arba, atsižvelgiant į aplinkybes, gavėjas turi teisę atgauti sumokėtus mokesčius ir rinkliavas už siuntos siuntimą, išskyrus mokesčius už registravimą arba įvertinimą.* <...>“.

Pašto korespondencijos reglamento RL 159 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad „*Kompensacijos suma, numatyta Konvencijos 23 straipsnio 2 dalies 1 punkte, už registruotosios siuntos praradimą, visišką išplėšimą ar visišką sugadinimą yra 30 SDR.* <...>. *Prie šių dydžių pridėjus sumokėtų mokesčių sumas, išskyrus registravimo mokesťį, apskaičiuojama bendroji mokėtinos kompensacijos suma*“. Atsižvelgiant į tai, kad vartotojas, kaip jau minėta, nepateikė teikėjai pašto siuntose siųstų daiktų vertę patvirtinančių dokumentų, teikėja, vadovaudamasi Konvencijos 23 straipsnio 8 dalimi, 2021 m. sausio 8 d. vartotojui išmokėjo už prarastomis pripažintas pašto siuntas siuntimo mokesčius – 18,95 Eur sumą.⁵

Tarnyba, įvertinusi ginčo nagrinėjimui pateiktų dokumentų ir aplinkybių visetą, daro išvadą, kad teikėja, vadovaudamasi Pašto korespondencijos reglamento RL 162 straipsnio 4 dalimi, dėl vartotojo kaltės – atsisakius bendradarbiauti ir pateikti trūkstamus dokumentus, patvirtinančius tiesioginių nuostolių dydį, turėjo teisę nemokėti kompensacijos į ją turinčiam teisę vartotojui, todėl vartotojo reikalavimas išmokėti kompensaciją už prarastas ginčijamas pašto siuntas atmestinas kaip nepagrįstas.

3. N e t e n k i n u vartotojo T. M. vasario 23 d. prašymo nagrinėti ginčą Nr. 1-LP.

4. I š a i š k i n u, kad:

4.1. ginčo šalys per 30 dienų nuo Tarnybos sprendimo priėmimo dienos turi teisę kreiptis tiesiogiai į bendrosios kompetencijos teismą ir prašyti nagrinėti jų ginčą iš esmės. Kreipimasis į bendrosios kompetencijos teismą po Tarnybos sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas Tarnybos sprendimo apskundimu;

4.2. Tarnybos sprendimas įsiteisėja ir yra privalomas vykdyti pasibaigus terminui, nustatytam šio įsakymo 4.1 papunktyje. Jeigu šis sprendimas neįvykdomas, jis gali būti priverstinai vykdomas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka.

Direktorius

Feliksas Dobrovolskis

⁵. Už pašto siuntą Nr. (duomenys neskelbtini) – 2,93 Eur, už pašto siuntą Nr. (duomenys neskelbtini) – 3,40 Eur, už pašto siuntą Nr. (duomenys neskelbtini) – 1,27 Eur, už pašto siuntą Nr. (duomenys neskelbtini) – 1,29 Eur, už pašto siuntą Nr. (duomenys neskelbtini) – 0,97 Eur, už pašto siuntą Nr. (duomenys neskelbtini) – 3,91 Eur, už pašto siuntą Nr. (duomenys neskelbtini) – 3,91 Eur, už pašto siuntą Nr. (duomenys neskelbtini) – 1,27 Eur.